

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.215/2023/13. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. évi január hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék - helyesen részben zárt tárgyalás alapján 2023. április 13. napján - kihirdetett 24.B.16/2021/58. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottak cselekményét a Btk. 200.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés c) pont 1. fordulata szerint minősíti.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 2 (kettő) - 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt2 II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 4 (négy) hónapra enyhíti, melynek végrehajtását 4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás kiszabását mellőzi.

Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetére vonatkozik.

Terhelt1 I.r. vádlott tartózkodási helye cím1, Terhelt2 II.r. vádlott lakóhelye cím2, tartózkodási helye cím3.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 33.888 (harmincháromezer-nyolcszáznyolcvannyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. április 13. napján kihirdetett 24.B.16/2021/58. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett kerítés büntetében [Btk. 200.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont 2. tétel II. fordulat], és ezért 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, és 10.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett kerítés büntetében [Btk. 200.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont 2. tétel II. fordulat], és ezért 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítélet ellen az ügyészség mindkét vádlott terhére eltérő minősítés, hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] A Fővárosi Főügyészség Büntetőbírószági Ügyek Osztálya Bf.8929/20218. számú fellebbezésének indokolásában előadta, hogy a kizsákmányolói magatartásokat teljeskörűen felsorolni nem lehet, azonban a törvény a kizsákmányolás fogalmát úgy határozza meg, hogy a kizsákmányolás a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy tartott sértett e helyzetének kihasználásával előny szerzésre törekvés. A leírtak szerint a kizsákmányolás központi fogalmi elemei a kiszolgáltatott helyzettel visszaélés, illetve az előny szerzésre törekvés. Amennyiben a sértett kiszolgáltatott helyzetben volt és a vádlott ezt kihasználva vette rá a prostitúcióra, mindenképpen felmerül az emberkereskedelem jogi minősítése. Jelen ügyben nem kétséges, hogy a szellemi fogyatékos sértett helyzeténél fogva – más életkoruknál, anyagi helyzetüknél fogva kiszolgáltatottakhoz hasonlóan – különösen veszélyeztetett, ebből adódóan nem rendelkezik szabad döntési akarattal, elfogadható választási lehetőséggel. Egyértelműen kimondható, hogy van kizsákmányolási célzat és kiszolgáltatott helyzet is, amikor a sértett gyenge szellemi képességgel rendelkezik és erős befolyásolhatóság is megállapítható, továbbá szerelmes I. rendű vádlottba. Erre figyelemmel mindkét vádlott bűnösségét a vádirati minősítés szerinti emberkereskedelem büntetében szükséges kimondani. Mind a vádiratban, mind az ítéletben meghatározott minősítés szerint a büntetési tételkeret a vádlottak esetében 2 évtől 8 évig terjed, a középérték esetükben 5 év. A bíróság a büntetés kiszabása körében egyebekben teljeskörűen számba vette a bűnösségi körülményeket, a megállapított büntetések neme helytálló, azonban tévedett, akkor is, amikor a büntetések tartamát meghatározta. A bíróság a vádlottak javára eltúlzott mértékben értékelte az enyhítő körülményeket és nem vette figyelembe kellő súllyal a cselekmények jelentősebb tárgyi súlyát és a felhozott súlyosító körülményt. A bíróság eltúlzottan enyhe tartamban határozta meg a vádlottak esetében a szabadságvesztés mértékét, továbbá II. rendű vádlott esetében a törvényi minimumban való büntetés kiszabás sem indokolt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 419/2023/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el, eljárása során a valósághű tényállás, illetve a büntető és a büntetőeljárási

jogszabályok alkalmazásában jelentős tények felderítése érdekében szükséges bizonyítást lefolytatta. A sértett kihallgatása idejére a zárt tárgyalás elrendelése törvényesen történt, de a sértett helyesen a Be. 82. § (1) bekezdés b) pontja alapján minősül külön döntés nélkül különleges bánásmódot igénylő személynek.

[6] Az ítéletben megállapított tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól, azaz teljes és hiánytalan, ezért a Be. 591. § (1) bekezdés I. fordulata alapján a másodfokú felülbírálat alapját képezheti.

[7] Az irányadó tényállás alapján okszerű a vádlottak bűnösségére levont következtetés, felmentésükre, vagy a velük szemben indult büntetőeljárás megszüntetésére nincs – a másodfokú eljárásban sem – alap.

[8] Az elsőfokú bíróság az ítéletben igen részletesen adott számot a bizonyítás eszközeinek egyenként és összességében elvégzett értékeléséről, és részletesen megindokolta, hogy miért fogadta el a sértett tanúvallomását, valamint tanú³, illetve tanú⁴ tanúk azt erősítő vallomását, illetve, hogy miért vetette el a vádlottak védekezését. A bíróság különös gonddal vizsgálta és a beszerzett szakvélemények alapján megnyugtatóan tisztázta a sértett tanúzási képességét, a vallomásának elvetésére ezért nincs alap. A vádlottak tanúként tett nyilatkozatának a bizonyítékként felhasználása is törvényes. Nincs jelentősége annak, hogy a sértettnek a weboldal1 oldalon szereplő adatlapját az eljárás során nem lehetett felkutatni.

[9] A bizonyítékértékelés helyességét nem érintik az ítélet 15. oldalának negyedik bekezdésében írtak, azok a tényállásban összevetettekkel csupán pontatlan megfogalmazásnak tekinthetők. Az elsőfokú bíróság ugyanis a bizonyítékok értékelése alapján azt állapította meg a tényállásban, hogy az I. rendű vádlott a sértett beleegyezése nélkül regisztrálta őt a weboldal1 oldalra a vádlottak közös használatában álló telefonszámmal, a sértett az ehhez felhasznált fényképek elkészítésébe is csak a vádlottaknak a sértett érzelmeit kihasználó rábeszélésére egyezett bele. Ekként a kérdéses oldalra nem a sértett regisztrált, abban csak a leírtak szerint – amint az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította, nem saját elhatározásból – vett részt.

[10] A vádlottak felmentésére vonatkozó indítvány – mivel az ítélet megalapozott – szükségszerűen a felülmérlegelés tilalmát sérti, ezért a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre.

[11] A cselekmény jogi értékelése, annak büntetőjogi minősítése azonban törvénysértő. Az elsőfokú bíróság az elkövetéskor hatályban volt büntető törvény 192. § (8) bekezdésében meghatározott kizsákmányolás, illetve ezzel összefüggésben a kiszolgáltatott helyzet fogalmát a törvényből, illetve az ítéletben is hivatkozott Irányelv rendelkezéseiből nem következő, szűkítő értelmezéssel határozta meg. A Btk. – elkövetéskor hatályos – 192. § (8) bekezdése szerint e § alkalmazásában kizsákmányolás a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott sértett e helyzetének kihasználásával előny szerzésére törekvés.

[12] Amint azt az elsőfokú bíróság is ismertette, a büntető törvény indokolásából megállapíthatóan a kizsákmányolás (illetve annak célzata) meghatározásakor a jogalkotó

kiemelt figyelmet fordított a tárgyban született nemzetközi normákra, így a Palermói Egyezményre, valamint az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre (a továbbiakban: Irányelv).

[13] A törvény indokolása a szabályozás célját e körben akként határozta meg, hogy a tényállás - a kényszermunka tényállásában foglalt kiegészítésekkel - továbbra is megfeleljen a rabszolgaságról szóló egyezményekben foglaltaknak, és kiegészüljön az irányelv által előírt elkövetési magatartásokkal és célzattal.

[14] A Palermói Egyezmény, az Irányelv, illetve a tárgyban született, utóbb, a 2013. évi XVIII. törvénnyel kihirdetett, az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépéséről szóló, Varsóban, 2005. május 16-án kelt Egyezménye egyezően határozza meg, hogy a kizsákmányolás magában foglalja legalább a prostitúció révén történő kizsákmányolást vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit.

[15] Az egyezmények, illetve az Irányelv emellett azt is egyezően tartalmazzák, hogy az emberkereskedelem – egyebek mellett – a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés révén, kizsákmányolás céljából megvalósított cselekményeket foglalja magában.

[16] Az Irányelv 2. cikke a kiszolgáltatott helyzetet akként definiálja, mint amelyben az adott személy tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek.

[17] A törvény indokolása ezzel összefüggésben rögzíti, hogy a kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége, a kiszolgáltatott helyzetet előidézheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is.

[18] E definíciót és értelmezést a hazai joggyakorlat – jellemzően a Kúria Bfv.II.1774/2018/9. és Bfv.II.600/2019/13. számú (BH2020.30) gyakorlatformáló döntéseit követően – elfogadta.

[19] Jelen ügyben – az irányadó tényállás alapján – a vádlottak a sértett kihasználásával kívántak vagyoni előnyre szert tenni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a sértett nem volt kiszolgáltatott helyzetben, illetve a vádlottak nem e helyzetét használták ki az előny szerzése érdekében.

[20] Az ítélet 17. oldalának hatodik és hetedik bekezdésében írtakkal szemben azonban a kiszolgáltatott helyzet megállapításához nem csak a választási lehetőség teljes - jellemzően erőszakkal, fenyegetéssel elért - hiánya, vagy ahogy az elsőfokú megfogalmazta, a sértett „érdemi, tartalmi” választási lehetőségének hiánya vezethet, hanem az már akkor is megállapítható, ha a sértett akár csak elfogadható, akár anyagi, akár más okból előállt választási lehetőségének hiánya fennáll.

[21] Az pedig szintén nem következik a jogszabályi fogalomból, hogy az elkövetőnek a sértett életének „fő szegmensei felett” kell irányítási, befolyásolási lehetőséggel bírnia a kiszolgáltatott helyzet megállapításához, az elsőfokú bíróság erre utaló megállapítása ezért a cselekmény büntetőjogi minősítése szempontjából jelentőséggel nem bír.

[22] Ugyancsak nem következnek a törvényből az ítélet 18. bekezdés második bekezdésében írtak: az emberkereskedelem megállapításához nem szükséges, hogy az elkövetők a sértett irányába olyan „szigorú, nyers irányultságot” tanúsítsanak, ami kizárja a sértett választási lehetőségét, vagy, hogy irányába erőszakot, fenyegetést alkalmazzanak, az elvárt magatartás elmaradása esetére „szankcióként értelmezhető következményt” helyezzenek kilátásba. Ezen értelmezés és megfogalmazások a korábbi joggyakorlatot idézik, és figyelmen kívül hagyják a sértett személyi jellemzőit.

[23] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényállásban megállapított tény is, hogy az I. rendű vádlott a sértett befolyásolása érdekében szerelmet hazudott neki, élettársa gyermekéről valótlanságot állított, vagyis aktív megtévesztő magatartást is tanúsított azért, hogy a célját – a sértett prostitúciós tevékenységre való rábírását - elérje. E módszer megfeleltethető az emberkereskedelem ún. „loverboy” módszerével, azaz, ha az elkövető hamis érzelmi függésbe taszítja, illetve abban tartja a sértettet, aki ennek hatására folytatja a prostitúciós tevékenységet. Az ítélet 17. oldalának utolsó bekezdésében írtaktól eltérően az alaphelyzethez az I. rendű vádlott e magatartása is hozzátartozik, a sértett érzelmei nem önmagukban álltak, hanem azokat az I. rendű vádlott – hamis – érdeklődése szította.

[24] Az I. rendű vádlott e magatartását kell összevetni a sértettnek a vádlottaktól függetlenül fennállt állapotával, azaz, hogy a sértett önálló életvitelre képtelen, erősen befolyásolható, a kívülállók számára is jól érzékelhetően fogyatékos személy (ahogy tanú4 tanú a tárgyaláson fogalmazott: „... akiről mindenki tudja, hogy beteg...”) volt a cselekmény idején is.

[25] A megállapított tények alapján rögzíthető, hogy a vádlottak felismerték a sértett sérülékenységet, fogyatékos értelmi képességét, ekként a cselekménnyel szembeni csökkent védekezőképességét, az I. rendű vádlott megtévesztésével összefüggésben kialakult, iránta való vonzódását, azaz összefoglalóan a sértett kiszolgáltatott helyzetét, és ennek kihasználásával vették rá a sértettet a prostitúciós tevékenységre.

[26] Az emberkereskedelem és a kerítés büntette tényállási elemei között egyaránt szerepel a „másnak megszerez” elkövetési magatartás, s ha ez szexuális cselekmény végzésére vonatkozik, akkor a különbséget a kizsákmányolási célzat, azaz a kiszolgáltatott helyzet kihasználásával való haszonszerzésre törekvés jelenti. Amennyiben ez megállapítható, úgy a cselekmény nem a kerítés büntette, hanem az emberkereskedelem tényállási elemeit meríti ki, és az emberi méltóság részét képező nemi önrendelkezési jogot is sérti. Jelen esetben a cselekmény kerítés büntetteként való minősítése révén a többlet tényállási elem – a sértett fentebb írt állapota, illetve annak kihasználása – értéketlenül maradt.

[27] A cselekmény helyes minősítése a leírtakra tekintettel a Btk. 192. § (2) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c), e) és i) pontjai szerint minősülő, folytatólagosan,

megtévesztéssel, befolyási viszonyal visszaélve és üzletszerűen elkövetett emberkereskedelem büntette. Az elsőfokú bíróság által megállapított elkövetési alakzat mindkét vádlott esetében törvényes.

[28] A megtévesztés az I. rendű vádlott által – de a II. rendű vádlott előtt is ismerten – a fentebb körülírtak és a tényállásban részletezettek szerint megvalósított, hamis érzelmekkel való hitegetésben merült ki. A befolyási viszonyal visszaélés indokai egyeznek az elsőfokú bíróság által a 19. oldalon megállapított minősítő körülmény indokaival, a cselekmény pedig attól független is üzletszerű, hogy a sértett két klienssel végzett szexuális cselekményt, mert a vádlottak szándéka a sértett regisztrálása révén további szexuális cselekménnyel megszerezhető haszonra is irányult, az csak a sértett testvérének közbeavatkozása miatt maradt el. A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában írtak tehát aggálytalanul megállapíthatók.

[29] A folytatólagos elkövetésnek a Btk. 6. § (2) bekezdésében írt követelményei e büntetőjogi minősítés mellett is megállapíthatók.

[30] E bűncselekmény büntetési tétele ugyancsak 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték - 5 év -, tehát nem változott.

[31] Az elsőfokú bíróság a büntetékiszabási körülményeket jórészt helytállóan tárta fel, azonban a vádlottak terhén kell értékelni a bűncselekmény többszörös minősülését, az emberkereskedelmi cselekmények közismert elszaporodottságát, valamint azt is, hogy a bűncselekmény következtében a sértett állapota tovább romlott, szorongása fokozódott.

[32] Az elsőfokú bíróság a helytállóan feltárt enyhítő körülményeknek, ezen belül a valóban jelentős időmúlásnak eltúlzott jelentőséget tulajdonított, és az elbírált bűncselekmény tárgyi súlyát és elszaporodottságában is rejlő társadalomra veszélyességét nem a társadalom védelme érdekében indokolt mértékben vette figyelembe, az irányadó középértékkel nem foglalkozott.

[33] A büntetési célok elérése érdekében – mindkét vádlottal szemben – hosszabb, az I. rendű vádlottal szemben a középértékhez igazodó, a II. rendű vádlottal szemben azt jobban megközelítő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges, a belső arányosságra figyelemmel a II. rendű vádlottal szemben az I. rendű vádlottal szemben kiszabottnál rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[34] A feltárt büntetékiszabási körülményekre figyelemmel mindkét vádlott vonatkozásában alapos a Btk. 35. § (2) bekezdésében írtak, azaz eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása, így az az elsőfokú bíróság által meghatározottak szerint – továbbra is – börtön, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása törvényes.

[35] A vádlottak a cselekményük révén méltatlanná váltak arra, hogy a közügyek gyakorlásában a jogtisztelő állampolgárokkal együtt részt vegyen, az azoktól való eltiltásuk a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján törvényes, annak tartamát a szabadságvesztéshez igazodóan indokolt emelni.

[36] A vagyonelkobzás elrendelése, annak összege, a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában írtak alapján ugyancsak törvényes.

[37] A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés kapcsán kifejtette, hogy a költségjegyzék 1-2., 10. és 15. sorszámain szereplő költségek (a sértett vizsgálatával összefüggésben felmerült szakértői díjak) a vádlottak szerint nem különíthetők el, mert a közösen elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben merültek fel. E költségek viselésére ezért, a Be. 574. § (4) bekezdés utolsó fordulata alapján, egyetemlegesen kötelesek.

[38] Az I. rendű vádlott személyét azonosító adatok annyiban pontatlanok, hogy a tartózkodási helyként feltüntetett cím a tényleges tartózkodási helye, mert bejelentett tartózkodási helyként 2022. szeptember 22. napján megszűnt, a lakóhelye pedig 2019. február 28. napja óta fiktív, a II. rendű vádlott bejelentett lakcíme 2022. május 28. napja óta a cím2. szám alatti lakás. Az ítélet bevezető részében - nyilvánvaló elírás okából - téves a 2023. április 13. napján tartott tárgyalás évszáma.

[39] A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 24.B.16/2021/58. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, állapítsa meg, hogy a vádlottak terhén megállapított bűncselekmény folytatódásként elkövetett emberkereskedelem büntettként minősül [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés c), e) és i) pontjai], a vádlottakkal szemben kiszabott büntetést a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának emelésével súlyosítsa, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést a fentiek szerint módosítsa, a vádlottak személyét azonosító adatokat a fentiek szerint pontosítsa, a nyilvánvaló elírást a Be. 453. § (6) bekezdése alapján javítsa ki, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[40] Az I.r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az objektív tényállás tisztázása az elsőfokú eljárásban nem volt lehetséges, mert a nyomozóhatóság elmulasztott számos nyomozati cselekményt.

[41] Hivatkozott a védelem által csatolt, tanú3 és Terhelt1 I.r. vádlott között váltott messenger üzenetekre, melyet álláspontja szerint a bíróság nem megfelelően értékelt, megválaszolatlanul maradt az a kérdés, hogy tanú3 miért nem adta át rögtön a rendőrségnek a lementett hirdetést a fényképpel együtt. A weboldall oldalról ugyanis nem tölthette le tanú3 a hirdetést és a fényképet, mert a 2020. július 28-i feljegyzés szerint a Kft1. válaszában szereplő személyek képeit a rendőrsége ellenőrizte, és egyiken sem volt látható a sértett, az I.r. vádlotthoz köthető hívószám pedig sem az aktív sem a törölt felhasználók között nem szerepel, és a bíróság által megállapítottan is ismeretlen az a telefonszám, amit a weboldalon elérhetőségként megadtak. tanú3 szavahihetősége is megdőlt a fent hivatkozottak szerint, és az is aggályos, hogy miért nem nevezte meg rögtön tanú4t, mint a hirdetés megtalálóját, és azt sem sikerült tisztázni, hogy tanú4 miről ismerte fel egyáltalán a sértettet.

[42] Ellentmondás van abban is, hogy a sértett vallomása szerint azért hívta őt 2017. augusztus 26-án I.r. vádlott a lakásukra, hogy egy újabb kuncsafthoz vigye, ezzel

szemben tanú3 és tanú4 vallomása szerint Terhelt2 őket, mint jövőbeli kuncsaftokat hívta a saját lakcímükre.

[43] Álláspontja szerint a sértett elfogult volt a vádlottak terhére, kifejezetten a megbüntetésüket akarta.

[44] A fentiek alapján elsősorban a védenccé felmentését, másodlagosan a szabadságvesztés enyhítését indítványozta.

[45] A II.r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában azt fejtette ki, hogy az elsőfokú ítélet nem megalapozott, az annak alapjául szolgáló cselekmény fogalmi elmei hiányoznak, a tényállás és az abból levont jogi következtetés is helytelen.

[46] A cselekmény nem bűncselekmény, ezért az eljárás megszüntetésének lett volna helye, amelyet a nyomozóhatóság is indítványozott.

[47] Nem került tisztázásra az sem, hogy kit talált meg tanú4 a hirdetési oldalon, és miről ismerte őt fel.

[48] A II.r. vádlott cselekvőségéről kizárólag a sértett nyilatkozott, az általa készített állítólagos fotók pedig nem kerültek elő. A sértett vallomásai ellentmondásosak, édesanyja szerint pedig lánya szavahihetősége megkérdőjelezhető.

[49] A bíróság arra sem tért ki, hogy a tanúk és a sértett által megjelölt adatlap sem került azonosításra a weboldal1 üzemeltetőjének megkeresése után sem, a tanúk és a sértett állítását kifejezetten cáfolja a weboldal1 válasza. Az elsőfokú bíróság maga is részletezi a nyomozás hiányosságait, melyet nem pótolhat a bíróság által lefolytatott bizonyítás sem.

[50] Amennyiben a felmentésre irányuló indítványnak az ítéltábla nem ad helyt, indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a büntetés enyhítését. E körben kérte annak figyelembevételét, hogy a vádlott büntetlen előéletű, vele szemben még szabálysértési eljárás sem volt, valamint a rendkívüli időmúlásra és arra is hivatkozott, hogy a II.r. vádlott két gyermek édesanyja, akik közül az egyik sajátos nevelési igényű, míg a másik koraszülött volt, és állandó szívzörejrel küzd. A védenccé nevelőintézetben nőtt fel, gyermekét nem tudja kire hagyni, az élettársa, I.r. vádlott édesanyja pedig teljes rokkant és mentális problémákkal küzd, ezért kisgyermek nevelésére, felügyeletére nem alkalmas, így gyermekei végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén nevelőintézetbe kerülnének. A védenccé 4 órás munkaidőben dolgozik, keresménye bruttó 232.000 forint, de a kisebb gyermek bölcsődei elhelyezése után nyolc órában fog dolgozni. Az általa előadottak vonatkozásában igazolásokat csatolt.

[51] A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak és a védők a fellebbezésüket fenntartották, a védők az írásban előadottakat nem kívánták kiegészíteni.

[52] Az I.r. vádlott bizonyítási indítványt terjesztett elő, kérte tanú4 és tanú5, valamint egy cím4 utcai szomszéd tanúkénti meghallgatását. Elmondása szerint tanú5 egy diszkóban találkozott a sértettel, akinek tanú5 fizetett a szexuális szolgáltatásaiért. tanú4 arról tudna beszámolni, hogy a tanú3ék másokat is megfenyegettek, illetve megzsaroltak. A szomszéd pedig azt tudná bizonyítani, hogy a sértett többször is megjelent náluk hivatlanul a cím4. utcában, illetve a tanú3ék őt is fellökték. Az I.r. vádlott védője a bizonyítási indítványhoz csatlakozott.

[53] Az I.r. vádlott az ügy érdemében nem kívánt felszólalni, az utolsó szó jogán a büntetés felfüggesztését, vagy a felmentését kérte.

[54] A II.r. vádlott az ügy érdemében nem kívánt felszólalni, az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez.

[55] A fellebbezések a minősítés körében eltérő okból, valamint enyhítés körében megalapozottak.

[56] A jogorvoslati kérelmek irányultságára figyelemmel az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. A felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[57] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján az ítéltábla azt is vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során történt-e a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen, vagy a Be. 609.§ (1) és (2) bekezdésében meghatározott az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható, jellegénél fogva hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés, a bűnösségre vont következtetés okszerű-e, és a bűncselekmény minősítése megfelel-e az anyagi jogszabályoknak.

[58] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla hivatalból felülbírált a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező rendelkezéseket.

[59] Az ítéltábla az ügyet a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[60] Az I.r. vádlott és védője bizonyítási indítványa kapcsán megjegyzendő, hogy a Be. 584.§ (5) bekezdése alapján a fellebbezésben új tényt állítani, illetve új bizonyítéokra hivatkozni csak abban az esetben lehet, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. Az I.r. vádlott arra hivatkozott, hogy ezen személyekről, illetve az elérhetőségükről csak most szerzett tudomást, a szomszéd egészségi állapota pedig korábban nem tette lehetővé az idézést.

[61] Az ítéltábla a bizonyítási indítványt elutasította, ugyanis attól nem volt olyan eredmény várható, amely a büntetőjogi főkérdés szempontjából relevanciával bírna. Az, hogy a sértett jelen ügyön kívül is létesített esetlegesen pénzért szexuális kapcsolatot, nem érinti a vádlottak felelősségét, mint ahogy az sem, hogy tanú3 korábban vagy mással szemben milyen magatartást tanúsított. Megjegyzendő, hogy arra vonatkozóan már az elsőfokú eljárásban is volt adat, hogy tanú3al szemben zsarolás miatt büntetőeljárás volt folyamatban.

[62] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta.

[63] Törvényesen zárta ki a Be. 436.§ (4) bekezdés a) és b) pontja alapján a nyilvánosságot a tárgyalásnak azon részéről, ahol tanú1 sértett kihallgatását fogatosította, azonban egyetértett azzal az ügyészi megjegyzéssel az ítéltábla, hogy a sértett a Be. 82.§ b) de egyben a c) pont szerint is – a nemi élet szabadsága elleni és nemi erkölcs elleni bűncselekmény sértettje – különleges bánásmódot igénylő személy.

[64] Ugyancsak törvényesen használta fel bizonyítékként Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottaknak a más ügyben tett tanúvallomását, ugyanis az eljárási cselekmény idején hatályos 1998. évi XIX. tv. 82.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti figyelmeztetéseket a jegyzőkönyvek tartalmazzák.

[65] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben a logika szabályainak megfelelően értékelte. A sértett szavahihetősége körében is szakértő kirendelésével alapos bizonyítást folytatott le, melyet ítéletében is értékelt.

[66] A vádlottak személyi körülményeire vonatkozó megállapításokat a másodfokú eljárásban rendelkezésre álló adatok szerint az ítéltábla az alábbiakkal egészíti ki:

[67] Terhelt2 II.r. vádlott a Kft2. alkalmazásában áll 4 órás munkaidőben, havi nettó 215.000 forint jövedelemmel.

[68] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, így az a felülbírálat alapjául szolgált.

[69] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékértékelő tevékenységéről és annak eredményéről a másodfokú bíróság által is nyomon követhetően számot adott.

[70] Helyesen hivatkozott arra a törvényszék, hogy a sértett vallomása az ügy lényeges körülményei tekintetében következetes, és azt alátámasztja tanú3 és tanú4 vallomása is. Kétségtelen tény, hogy a hirdetés nem állt rendelkezésre, de a sértett, valamint tanú3 és tanú6 tanúk egybehangzóan számoltak be annak tartalmáról, valamint az ott közzétett

fényképekről is. Megjegyzendő a védői érveléssel szemben, hogy a hirdetés tényét és tartalmát a vádlottak sem vitatták, csupán saját cselekvőségüket nem ismerték be.

[71] Nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy akár tanú3, akár tanú4 a vádlottakat korábban ismerte volna, így már eleve a vádlottakhoz köthető telefonszámot, valamint a vádlottak címét sem ismerhették más forrásból, és így ennek folytán a vádlotti címen való megjelenésre és onnan a sértett elvitelére sem kerülhetett sor más okból.

[72] tanú4 tanú arról is beszámolt, hogy a megadott telefonszámon nem a sértett, hanem egy másik nő – II.r. vádlott jelentkezett – amely ugyancsak arra utal, hogy a kuncsaftok szervezését nem a sértett végezte.

[73] Nem észlelhető ellentmondás a védői érveléssel szemben ott sem, hogy I.r. vádlott a rendőri intézkedés napján azért hívta magához a sértettet, hogy egy kuncsafthoz menjen, ezzel szemben tanú3t és tanú4t a II.r. vádlott a saját címükre hívta. A prostitúciós tevékenységhez köthető találkozás ugyanis jellemzően - a sértett által előadott előző két esetben is – rövid ideig tart, mely után a sértett a vádlottak lakására visszaért, így ott egy újabb találkozóra is lehetőség nyílhat.

[74] A név1. néven feltöltött hirdetéshez csatolt képek tanú3 vallomása szerint nem azok, amelyeket ők is láttak, azon arc nem látható, így az erre vonatkozóan a Kft1. által megküldött adatok irrelevánsak.

[75] Terhelt1 I.r. vádlott által használt telefonszámokra nem folytattak le bizonyítást, így az, hogy a Terhelt1 I.r. vádlott által megadott szám a weboldal1 adatbázisában nem szerepel, nem képes megszakítani azt a zárt logikai láncot, amit az ítéltábla fentebb, és az elsőfokú bíróság az ítéletében felvázolt.

[76] Hangsúlyozandó, hogy a hirdetés feltöltését az I.r. vádlott sem vitatta, csupán saját cselekvőségét nem ismerte be. Maga mondta el, hogy látta a telefonján, hogy a hivatkozott oldalra a sértett be volt jelentkezve, és az ő címét adta meg (nyomozati iratok 140. oldal).

[77] Azt is elmondta az I.r. vádlott, hogy segített a sértettnek a regisztrációban, és ennek során kattintott a regisztráció befejezése gombra, majd pedig elkísérte egy alkalommal az egyik kuncsafthoz, ahol a sértett állítása szerint nem volt senki. Abban állapotnak meg, hogy segít a sértettnek, amin azt kell érteni, hogy elkíséri és megvárja (nyomozati iratok 161. oldal).

[78] A korábban egymással semmilyen kapcsolatban nem álló I.r. vádlott és tanú3 közötti konfliktushoz sem vezethetett így más esemény, mint a vád tárgyává tett cselekmény. A kettőjük közötti üzenetváltásból is ez a következtetés vonható.

[79] A helyes tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmény kerítésként minősítése is törvényes, e körben a bíróság nem osztotta az ügyészi álláspontot.

[80] A Kúria a Bfv.I.448/2022/8. számú határozatában a kerítés és az emberkereskedelem elhatárolása körében az alábbiakat fejtette ki: A kerítő a prostitúciós folyamat „befektetője”, aki a szexuális cselekmény végzésére (akár önként, akár kényszer hatására) hajlandó személyt szolgáltatja. A kerítő ennek az ellenszolgáltatásaként remél hasznot. Ez a haszon – törvényi megszorítás hiányában – bárkitől származhat, annak juttatója lehet akár az a harmadik személy, aki részére a szexuális cselekmény végzése céljából való megszerzés történt, de lehet akár maga a közösülés vagy fajtalanítás végett más részére megszerzett prostituált is. Anyagi haszonszerzés ellenében végzi a kerítő a szexuális cselekmény végzésére való megszerzést akkor is, ha kerítői tevékenységéért később, a prostituált jövedelméből remél hasznot. A kerítő a felek összehozásáért, a prostituált rendelkezésre bocsátásáért, annak ellentételeként jut haszonhoz.

[81] Amennyiben a passzív alany célzatos megszerzéséért kapott ellenszolgáltatásokból az elkövető rendszeres haszonhoz jut, úgy a kerítés első szinten súlyosabban minősülő esete valósul meg [Btk. 200. § (1) és (3) bek.]. Ez szükségképpen egy passzív alany többszöri vagy több passzív alany legalább egyszeri, szexuális cselekmény végzése céljából, más részére való megszerzését vagy azok megkísérlését feltételezi.

[82] A „másnak megszerzés” ugyanakkor nemcsak a kerítés, hanem a Btk. 192. §-a szerinti emberkereskedelem egyik elkövetési magatartása is.

[83] A különbség lényege az, hogy kerítés esetében a másnak megszerzés „haszonszerzés céljából szexuális cselekmény végzésére” történik, míg az emberkereskedelem esetén a másnak megszerzés „kizsákmányolás céljából” valósul meg.

[84] A másnak megszerzés tartalma tehát alapvetően azonos a vizsgált két tényállásban. Ha valaki előny szerzése céljából megteremti a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott, azaz kizsákmányolt passzív alany mással vagy másokkal történő szexuális kapcsolatának a közvetlen lehetőségét, a sértett megszerzésével az emberkereskedelem büntettét követi el.

[85] Tehát helyesen vizsgálta a törvényszék, hogy a kizsákmányolás, kiszolgáltatott helyzet a sértett vonatkozásában fennállt-e.

[86] A kiszolgáltatott helyzet körében az Európai Parlament és a Tanács 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelve az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról kimondja, hogy a kiszolgáltatott helyzet olyan helyzet, amelyben az adott személy tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek. Az ilyen kiszolgáltatott helyzetben lévő személy érvényes beleegyezést nem adhat a tényállásszerű kizsákmányolásra.

[87] A kizsákmányolás pontos definícióját a fenti irányelv és egyéb, az emberkereskedelem megelőzésére és leküzdésére vonatkozó nemzetközi dokumentumok, így a 2006. évi CII. törvény az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve kihirdetéséről, 2013. évi CVIII. törvény az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépéséről szóló Egyezményének kihirdetéséről nem adják meg.

[88] A 2011/36/EU irányelv 2. cikk (3) bekezdés kimondja, hogy a kizsákmányolás magában foglalja legalább a prostitúció révén történő kizsákmányolást vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit, a kényszermunkát vagy - szolgáltatásokat - a koldulást, a rabszolgatartást vagy a rabszolgatartáshoz hasonló gyakorlatot és a szolgaságot is ideértve -, a bűncselekményhez kapcsolódó kizsákmányolást és a szervek kivételét.

[89] A 2011/36/EU irányelv 2. cikk (4) bekezdés szerint az emberkereskedelem áldozatának a tervezett vagy megvalósított kizsákmányoláshoz adott beleegyezése nem vehető figyelembe, ha az (1) bekezdésben meghatározott elkövetési módok bármelyikét alkalmazták, beleértve a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélést is. A kiszolgáltatott helyzettel visszaélést a 2011/36/EU irányelv 2. cikk (2) bekezdés akként definiálja, hogy a kiszolgáltatott helyzet olyan helyzet, amelyben az adott személy tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek.

[90] A kiszolgáltatott helyzet helyes értelmezéséhez a törvényjavaslat miniszteri indokolása ad támpontot: „A kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége, a kiszolgáltatott helyzetet előidézheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is. Utóbbi esetben az elkövetői visszaélés a már meglévő kiszolgáltatott helyzet (például hajléktalanság, kilátástalan anyagi helyzet) fenntartásával, vagy az abból való kilábalás megakadályozásával valósulhat meg.”

[91] Összefoglalva kiszolgáltatott helyzetben az van, akinek ténylegesen nincs elfogadható választási lehetősége, az elkövető pedig ennek kihasználásával törekszik előnyszerzésre.

[92] A kiszolgáltatott helyzet fennállásának megállapítása és ebből jogkövetkeztetések levonása a bíróság feladata.

[93] A 2011/36/EU irányelv 11. cikkének való megfelelést szolgáló, az emberkereskedelem áldozatait azonosításának rendjéről szóló 354/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet 1. és 2. mellékletében írtak segítséget nyújtanak a kiszolgáltatott helyzet megállapításához.

[94] Ezen szempontok közül alapvetően egyik sem volt megállapítható a sértett esetében, hiszen okmányokkal rendelkezett, lakhatása a vádlottaktól függetlenül biztosított volt, önállóan beszélhetett, mozoghatott a sérelmére elkövetett bűncselekmény idején is, sérülései nem voltak, családjával élt, velük értelemszerűen rendszeres kapcsolatot tartott, hozzájuk ment haza, ebben a vádlottak nem akadályozták, önszántából látogatta a vádlottakat,

eltartásáról a családja gondoskodott, nem kényszerítették alkohol vagy kábítószer fogyasztására, ruházata nem volt kirívóan szegényes vagy elhanyagolt.

[95] Mindezt egybevetve tehát látható, hogy mikor és milyen feltételek mellett valósul meg az adott törvényi tényállás: a sértett kizsákmányolás céljából történő másnak megszerzése akkor áll fenn, ha a sértett kiszolgáltatott helyzetét maga az elkövető idézi elő, avagy a más által előidézett kiszolgáltatott helyzetet fenntartja, azaz maga teremt olyan körülményeket, amelyben a passzív alanynak más lehetősége nem marad, mint alávetni magát az elkövető rábírásának, azaz az általa elvárt magatartásnak (a nemi kapcsolat létesítésének), és az elkövető ebből jut a célzott előnyhöz (vagyis zsákmányolja ki a sértettet). A hangsúly ez esetben azon van, hogy a sértettnek valós és elfogadható választási lehetősége nincs. Jelen esetben viszont a sértettnek volt választási lehetősége, az a körülmény, hogy az I.r. vádlott szerelmet hazudott neki, önmagában nem eredményez kiszolgáltatott helyzetet.

[96] Kétségtelen, hogy az igazságügyi szakértői vélemény szerint a sértett önálló életvitelre képtelen volt, de tekintve, hogy a családjával élt, szabadon mozoghatott, otthonába visszatért, így ez az állapota nem eredményezett jelen esetben büntetőjogilag értékelhető kiszolgáltatott helyzetet.

[97] A kiszolgáltatott helyzetnek az ügyészség által indítványozottan kiterjesztett értelmezése a kerítés törvényi tényállásának a kiüresítését eredményezné.

[98] Megjegyzi még az ítéltábla, hogy a sértett nyomozati vallomásában említést tett arról, hogy az I.r. vádlott azt mondta neki, hogy ha elmegy, megveri, ezért fél tőle (nyomozati iratok 123. oldal), de ezt a fenyegetést az ügyészség sem tette vád tárgyává, ezért részletesebb vizsgálatot nem is igényelt, de a sértett azt következetesen állította, hogy hazamehetett a vádlottaktól, és ténylegesen őt soha nem bántották, személyi szabadságában, mozgásában nem korlátozták. Arra pedig nem vonható következtetés, és nem is szolgálhat a büntetőjogi értékelés alapjául, hogy ha ezen első két eset után a sértett bátyja nem megy érte, akkor mi történt volna, a minősítés alapjául csak a ténylegesen megvalósított elkövetői magatartás szolgálhat.

[99] Az ügyészség által hivatkozott BH2020. 30. számú eseti döntés jelen ügyre nem vonatkoztatható, az ott kifejtett álláspont szerint ugyanis „a hajléktalan, családi és társadalmi kapcsolatokkal, valamint jövedelemmel nem rendelkező, alacsony intellektusú és/vagy testi fogyatékos, és ekként önmagát még csak alapszinten eltartani is csak korlátozottan képes személy kétségtelenül kiszolgáltatott helyzetben van. Az pedig nem vitathatóan anyagi előny, hogy a terheltek a sértettek által koldulással megszerzett teljes keresményéhez csekély ellenszolgáltatás - azaz a pusztán a lakhatás és az ételmezés - szerény körülmények között való - biztosításával hozzájutottak. Egyúttal az a körülmény, hogy a sértettek teljes „szerzeményével” a terheltek rendelkeztek, és nekik saját rendelkezésükre álló pénzük egyáltalán nem maradt, kizárta, hogy a sértettek e kiszolgáltatott helyzetükből kitörhessenek.” Látható, hogy az ott vizsgált tényállás semminemű hasonlóságot nem mutat jelen ügygel, az ott írt okfejtés erre az ügyre nem vonatkoztatható.

[100] A kúriai joggyakorlatelemző csoport által vizsgált, emberkereskedelem büntette minősítéssel zárult ügyek túlnyomó többsége pedig a klasszikus, az embert üzleti

tranzakció tárgyaként kezelő, a sértett feletti hatalom végleges megváltozását eredményező emberkereskedelemtől szólt – így a vád tárgyává tett cselekmények minősítése sem volt vitatott.

[101] Így tehát az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a jog következtetésre, hogy a vádlottak cselekménye a Btk. 200.§ (1) bekezdésébe ütközik, azonban tévedett akkor, amikor azt a vádlott befolyási viszonyával visszaélve elkövetettnek minősítette. Az I.r. vádlott tényleges befolyásolási helyzetben nem volt a sértettel szemben, ellenben őt a szerelme tekintetében megfélemlítette, és ez a félelemből adódóan késztette a sértettet arra, hogy az I.r. vádlott kérésének eleget tegyen.

[102] Mindemellett a cselekmény üzletszerűen elkövetettnek is minősül, hiszen a vádlottak célja a rendszeres haszonszerzés volt, amit alátámaszt a hirdetési oldalon történő közzététel is. Ezért az ítéltábla a vádlottak cselekményét a Btk. 200.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés, (4) bekezdés c) pont 1. fordulata szerint minősítette.

[103] Az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket. További súlyosító körülmény, hogy a vádlottak cselekménye kétszeresen minősül, de nem értett egyet az ítéltábla azzal, hogy a vádlottak terhére kell értékelni, hogy a bűncselekmény következtében a sértett állapota tovább romlott, szorongása fokozódott. Az igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény szerint a cselekmény felidézése a sértettet megterheli és szorongást okoz nála, mely a sértett állapotától független következménye minden bűncselekmény áldozatának. Mindazonáltal a sértettnél a koponyaűri vénás rendszer vérrögösödése maradványtünettel gyógyult, mely a vádlottak terhére nem értékelhető, de a sértett állapotának romlásához vezetett.

[104] Az elsőfokú bíróság törvényesen szabott ki mindkét vádlottal szemben szabadságvesztést, és azt mindkét vádlott esetében az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel indokoltan állapította meg a középérték alatt.

[105] A másodfokú eljárásban azonban mindkét vádlottal szemben a cselekmény minősítésen belüli tényleges tárgyi súlya, a vádlottak büntetlen előélete és a jelentős időmúlás alapján a szabadságvesztés, I.r. vádlott esetében pedig a közügyektől eltiltás tartamának csökkentése is indokolt volt.

[106] A végrehajtási fokozat megállapítása törvényes.

[107] Az ítéltábla a II.r. vádlott bűnsegédi magatartására és a jelentős időmúlásra is figyelemmel úgy ítélte meg, hogy vele szemben a büntetési célok tényleges szabadságelvonás nélkül is elérhetőek, ezért a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja így a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozik.

[108] A 8/2015. (IV. 17.) AB határozat alapján alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen. Az ítéltábla e

vizsgálatot elvégezte, és a II.r. vádlottat az elkövetett bűncselekmény jellege folytán nem tartotta érdemesnek az előzetes mentesítésre.

[109] A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés törvényes, ugyanis a Be. 574.§ (4) bekezdése alapján a bíróság – főszabályként - a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére. Jelen esetben a bűnügyi költség a bűnösnek kimondott vádlottak között megosztható volt, így az egyetemleges kötelezés mellőzése volt indokolt.

[110] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azt a másodfokú bíróság nem érintette.

[111] Az ítéltábla feltüntette a II.r. vádlott új lakcímét is a rendelkezésre álló közhiteles nyilvántartás alapján.

[112] A fentiek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

[113] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 613.§ (1) bekezdésén, (2) bekezdés a) pontján és a Be. 576.§ (1) bekezdés a) pontján alapul.

Budapest, 2024. évi január hó 9. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék 24.B.16/2021/58. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.215/2023/13. számú ítéletében írt változtatásokkal 2024. január 9. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. évi január hó 9. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke